

lem dalt del cim dels "Crestones". Són bonics i espectaculars!. Finalment baixem de dret cap el refugi al qual hi arribem plovent. Entrem a dintre i hi romanem una estona menjant i descansant una mica. Al cap d'una mica surto a fora amb la intenció de fer algunes fotos un tros amunt però quan arribo a la cruïlla del Cerro Ventisqueros veig que el temps sembla que s'aclareixi per una estoneta i decideixo tirar amunt ràpidament. El primer tram de la pujada és molt pendent fins a trobar la carena quan hi arribo veig que baixa una mica cap a un collet (uns cinquanta metres) i després torna a pujar, ara si, fins al cim. El panorama també és immillorable: Cerro Terbi i el Crestones, força tapats. A la dreta, mentre es puja, l'estany San Juan i el Chirripó, van augmentant els núvols i es farà fosc aviat!. Cal que baixi tot seguit!. S'està bé al refugi sopant i fent tertúlia amb els Ticos que hi ha també instal·lats al refugi. A l'endemà, molt tranquil·lament, davallam fins a San Gerardo gaudint altra volta del "bosque nuboso" fascinant, del paisatge, del cant dels ocells i de les sàvies explicacions de l'Andy que s'ho coneix i s'ho estima. Allà ja ens esperen la família del Rafael i el cotxe que ens tornarà a San José. Ha estat molt interessant i didàctic!

Joan Mundet Bellavista

Notes:

La pujada al cim del Chirripó des del poblet de San Gerardo es pot fer perfectament sense guia perquè el camí està molt ben marcat i amb totes les cruïlles perfectament senyalitzades però crec que és molt interessant fer-ho amb un guia si aquest és com l'Andy Seely perquè ho coneixen pam a pam, ho respecten ho estimen i en saben moltes coses, la qual cosa, fa que et puguis submergir molt més bé en aquest fantàstic entorn natural i en puguis treure molt més profit de la sortida.

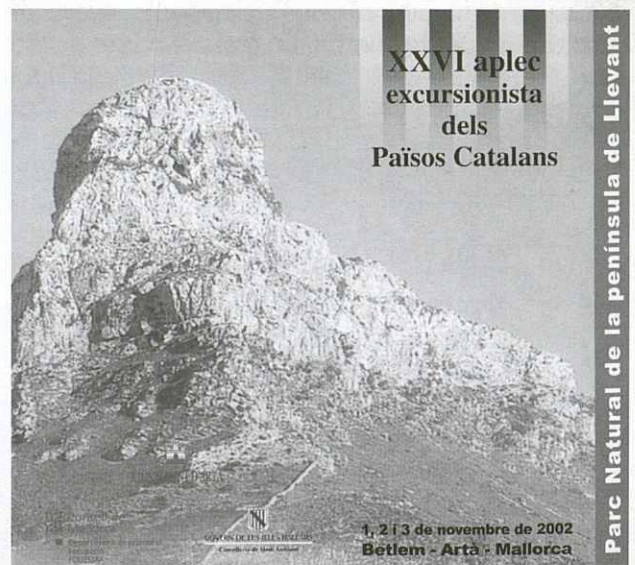
Durant l'any abans en Xavi Castellsagué i la Carme Bonada, tots dos de Granollers, també van fer l'ascensió del Chirripó

He tingut el goig de compartir l'excursió amb en Ian Giddy, la Jenny O'Grads i el guia Andy Seelye.

Bibliografia consultada: més que consultar diria que gairebé he copiat l'escrit d'en Txomin Uriarte a la revista Pyrenaica núm. 209 (octubre-novembre-desembre-2002).

XXVI Aplec dels Països Catalans Quarter de Betlem (Artà) Mallorca

Una vegada més, les terres de parla catalana acullen una nova edició de l'Aplec Excursionista dels Països Catalans, després de cinc trobades realitzades a la serra de Tramuntana, l'aplec es trasllada a l'altra serralada de consideració de l'illa: les muntanyes de llevant. Amb aquestes ratlles de salutació comença el programa d'activitats del 26è Aplec Excursionista dels Països Catalans. Els habituals seguidors d'aquestes trobades excursionistes ja coneixem la mecànica organitzativa de cada aplec, malgrat tot cada vegada ens sorprenen per l'encert organitzatiu, la planificació d'infraestructures, l'oferta d'activitats, el detall amb que es té cura de no deixar res a l'atzar. També hem anat constantment la cada vegada major implicació d'entitats i organismes de govern de les nostres institucions, com enguany l'Ajuntament d'Artà, la Federació Balear de Muntanya, l'Equip de Gestió del Parc Natural de Llevant, el Consell de Mallorca i finalment el Govern de les Illes Balears amb la participació de la pròpia Consellera de Medi Ambient Margalida Rosselló.

Abans de parlar de les excursions potser és convenient explicar a grans trets la localització de l'Aplec, enguany s'ha realitzat a l'extrem nord-oriental de l'illa de Mallorca a tocar del municipi d'Artà. La zona d'acampada es troba situada entorn del Quarter de Betlem, unes antigues edificacions militars avui convertides en casal de colònies i prop de la Colònia de Sant Pere que fou una de les nou colònies agrícoles aprovades pel govern de l'Estat a finals del segle XIX, actualment però és un complex residencial i turístic dotat d'un polèmic port esportiu.